

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/29/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2612208932
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Čimo
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2612208932.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Dušana Čima a sudcov JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Jána Mihala v právnej veci žalobkyne: Profidebt Slovakia, s. r. o., Bratislava, Mliekarenská 10, zast. splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., Bratislava, Kubániho 16, proti žalovanému: Z. A., nar. X. Z. XXXX, trvale bytom X. J. I. XXX, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou: Z. S., Okresný súd Skalica, o 985,62 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Senica zo 6. decembra 2012 č. k. 3C/268/2012-71 (správne „-69“) takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej p o t v r d z u j e .

V napadnutej časti týkajúcej sa neprijateľnosti zmluvných podmienok rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že určuje za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti zmluvné podmienky vyjadrené v prvých a tretích vetách článkov II bodov 2.3 Dodatkov zo 7. januára 2008 k zmluvám obchodnej spoločnosti Telefónica O2 Slovakia, s. r. o., Bratislava, Viedenská cesta č. 5 a žalovaného o pripojení z rovnakého dňa s telefónnymi číslami XXXXXXXXX a XXXXXXXXX a číslami SIM kariet XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX spôsobom : „Záujemca, resp. Účastník a Poskytovateľ sa dohodli, že ak Záujemca, resp. Účastník poruší niektorú z povinností podľa tohto Dodatku, Záujemca, resp. Účastník sa zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 12310,92 Sk.“ a „Zmluvná pokuta je splatná na základe výzvy Poskytovateľa“.

V časti trov konania rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov prvostupňového konania v sume 10,75 eur na trovách právneho zastúpenia a v sume 4,47 eur na iných trovách konania, všetko splnomocnenkyňi žalobkyne do 3 dní.

Žalovanému nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napádaným rozsudkom súd prvého stupňa I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 530,13 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1,34 eur od 31. januára 2008 do zaplatenia, zo sumy 38,24 eur od 1. marca 2008 do zaplatenia, zo sumy 98,07 eur od 1. apríla 2008 do zaplatenia, zo sumy 32,73 eur od 3. mája 2008 do zaplatenia, zo súm 192,16 eur a 165,60 eur od 26. mája 2008 do zaplatenia a zo sumy 1,99 eur od 28. júna 2008 do zaplatenia (to všetko s iným než chronologickým a preto i nepochybne chaotickejším poradím jednotlivých oneskorených platieb, prevzatých inak vo výroku rozsudku už zo žaloby - pozn. odvolacieho súdu), ako aj náhradu trov konania „za súdny poplatok“ v

sume 4,47 eur a „náhradu trov právneho zastúpenia“ v sume 10,75 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku „k rukám“ (?) „právneho zástupcu“ žalobkyne; II. vo zvyšku zamietol žalobu a III. vyhlásil za neprijateľné zmluvné podmienky v článku II bode 2.3. dvoch dodatkov k Zmluve o pripojení zo 7. januára 2008 s číslami SIM kariet XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX (v tomto prípade inak zmluvné podmienky o tzv. pevnej zmluvnej pokute mobilného operátora vo výške 211%, resp. 247% hodnoty mobilného telefónu za porušenie zmluvne prevzatého záväzku zotrvať v zmluvnom vzťahu počas 24-mesačnej doby viazanosti, do výroku rozsudku zanesené bez uvedenia znenia takýchto podmienok). Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil, pokiaľ šlo o vec samu, právne ust. § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 a 5, § 517 ods. 2, § 544 ods. 1 a § 563 O. z. (Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení) a § 153 ods. 3 O. s. p. (Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení); vecne potom závermi o existencii právneho vzťahu právnej predchodkyne žalobkyne a žalovaného na základe zmlúv o pripojení a dodatkov k nim, o následnom nadobudnutí pohľadávok žalobkyňou (postúpením) a o opodstatnenosti požiadaviek žalobkyne na úhradu nedoplatku za cenu služieb (172,37 eur) a na náhradu škody vo výške bežnej hodnoty (ceny) 2 mobilných telefónov poskytnutých žalovanému za zvýhodnenú cenu (1Sk/ks), vyčíslenej na 357,76 eur (192,16 + 165,60). Toto ale naopak neplatilo (podľa súdu prvého stupňa) o zmluvnej pokute (ako o paušalizovanej náhrade škody), kde príslušné dojednanie bolo treba považovať za neprijateľnú a neplatnú zmluvnú podmienku na ujmu spotrebiteľa, ak podstatou dojednania je rovnaká výška zmluvnej pokuty bez ohľadu na čas ostávajúci do konca doby viazanosti a (v tomto prípade) i bez preukázania miery zvýhodnenia žalovaného účtovaním mu inej než bežnej ceny hovorov. Hoci v prejednávanej veci žalovaný porušil zmluvu už v prvom roku doby viazanosti, výšku zmluvnej pokuty bolo treba považovať za neprimerane vysokú; dôvodil potom okresný súd, ktorý rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 142 ods. 2 O. s. p. a vecne čiastočným prevažným čistým úspechom žalobkyne v rozsahu 7,58% (53,79 - 46,21), pre ktorý jej i náhrada trov vzniknutých na súdnom poplatku za žalobu aj trovách právneho zastúpenia patrila len takýmto percentom (z celkových požadovaných súm).

Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie len žalobkyňa a to výslovne iba čo do tzv. zvyškového zamietnutia žaloby (v časti zmluvnej pokuty) a vyhlásenia neprijateľnosti zmluvných podmienok s návrhom na zmenu rozsudku uložením žalovanému povinnosti na zaplatenie aj tej časti žalobou požadovanej sumy, kde súd prvého stupňa žalobu zamietol a na zrušenie rozsudku v časti vyhlásenia naprijateľnosti zmluvných podmienok (to všetko okrem súvisiacej požiadavky na priznanie jej plnej náhrady trov konania). Namietala predovšetkým nedostatočným odôvodnením záveru súdu prvého stupňa, v čom podľa neho spočíva hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán, pričom zmluvné podmienky označené rozsudkom za neprijateľné boli dojednané vo forme predpokladanej zákonom (písomne), žalovaný s nimi dobrovoľne vyjadril súhlas, zodpovedali tomuto poskytnutej výhode (prenechaniu mu mobilných telefónov za zlomok ich ceny) a primárnou funkciou dojednaní o zmluvnej pokute tu nebolo zaplatenie ceny mobilného telefónu, ale zabezpečenie dohodnutej doby trvania zmluvy a predídanie porušeniu takéhoto záväzku. Ochrana spotrebiteľa potom má slúžiť vytvoreniu rovnováhy a nie preferencii postavenia spotrebiteľa, na čo podľa odvolateľky súd prvého stupňa tiež nevzal zreteľ.

Žalovaný odvolací návrh nepodal.

Odvolací súd prejednal podľa § 212 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ O. s. p. vec v medziach odvolania žalobkyne, teda s preskúmaním správnosti rozhodnutia prakticky celým rozsudkom až na jeho čiastkový výrok vyhovujúci žalobe (pretože rozhodnutie o tzv. zvyškovom zamietnutí žaloby a ďalšie rozhodnutie o neprijateľnosti dvoch inak obsahovo identických zmluvných podmienok, druhé z nich vydané súdom bez návrhu, mali charakter rozhodnutí na sebe vzájomne závislých; rozhodnutie o trovách konania - v tomto prípade výslovne napadnuté - bolo závislým na výsledku konania ako celku, teda i na čo i len čiastočne napadnutom rozhodnutí vo veci samej a /do tretice/ posúdenie správnosti rozhodnutia vo veci samej aj v časti vyhovujúcej žalobe by mohol predmetom odvolacieho konania urobiť len v tomto smere nečinný žalovaný, kým žalobkyňa čo i čiastočným vyhovením žalobe postavenie osoby subjektívne oprávnenej napadnúť odvolaním rozsudok v časti vyhovujúcej žalobe stratila) a to podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a contrario bez pojednávania (pretože tu síce šlo o vec samu, na druhej strane ale nebola tu potreba dopĺňania ani opakovania dokazovania, súd prvého stupňa prejednal aj rozhodol vec na pojednávaní, nešlo tu o konanie vo veci porušenia zásady rovnakého zaobchádzania a pojednávanie odvolacieho

súdu si nevyžadoval ani žiaden dôležitý verejný záujem), pričom dospel k záveru, že rozsudok v odvolaní dotknutých častiach treba považovať za správny (i keď toto z dôvodov priblížených neskôr bez výhrad platilo len o tzv. zvyškovom zamietnutí žaloby a v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok a trov konania si v zásade správne rozhodnutia vyžadovali korekciu príslušných čiastkových výrokov rozsudku a takto právnu zmenu a nie potvrdenie rozsudku).

Predovšetkým totiž odvolací súd nemal (napriek opačnému názoru odvolateľky) dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvého stupňa na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napádaného rozsudku). U dôvodov predostretých okresným súdom dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo (samozrejme bez ambície presvedčiť kohokoľvek, najmä nie niekoho s celkom jednoznačným záujmom na inom výsledku konania) by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 219 ods. 2 O. s. p.), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí učiniť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa i s tzv. odvolacími námietkami a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvého stupňa dopĺňa (§ 219 ods. 2 O. s. p. in fine) nasledovné :

Vo vzťahu k procesnej stránke veci jednak platí to, čo súd prvého stupňa naznačil a čo už tunajší súd v minulosti uzavrel v inej veci, vedenej ním pod sp. zn. 10Co/362/2010 (inak vo veci súdu prvého stupňa jeho sp. zn. 8C/40/2010), teda že z úpravy ustanoveniami § 153 ods. 3 a 4 O. s. p. už k času rozhodovania napádaným rozsudkom súdu prvého stupňa a i k času rozhodovania odvolacieho súdu týmto jeho (práve odôvodňovaným) rozsudkom vyplýva, že už skôr existujúca možnosť súdu v rozsudku, týkajúcom sa sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (podľa odseku 3 ustanovenia účinného už od 15. októbra 2008) bola nahradená povinnosťou vydať takéto rozhodnutie vtedy, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky a súčasne nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie (odsek 4 ustanovenia účinný od 1. marca 2010).

Takáto úprava je procesným ekvivalentom obdobnej úpravy nachádzajúcej sa od 1. marca 2010 v ustanovení § 53a O. z. (teda v tzv. hmotnom práve), pričom jej špecifikom je, že na jej základe súd i v tzv. sporovom konaní (zásadne ovládanom dispozičným princípom), hoc aj len v takom, kde má základná požiadavka žalobcu pôvod v spotrebiteľskej zmluve, môže dotvoriť jeho predmet (konania) tým, že aj bez výslovného návrhu niektorého účastníka konania (vyjadreného buď v žalobe alebo vzájomnej žalobe) určí neplatnosť zmluvnej podmienky s poukazom na jej neprijateľnosť. Nie je pritom rozhodné, či žalobu v takejto veci podal dodávateľ, spotrebiteľ alebo príslušné združenie, ale len to, že výsledky vykonaného dokazovania smerujú k rozhodnutiu v neprospech dodávateľa (čo platí obdobne aj na osoby vstupujúce do práv a povinností dodávateľa až po vzniku prvotného spotrebiteľského vzťahu, ako aj v prejednávanej veci na základe postúpenia pohľadávky) alebo naopak v prospech spotrebiteľa preto, že niektorá podmienka alebo aj viaceré takéto podmienky v spotrebiteľskej zmluve sú neprijateľné. Takéto určenie (neprijateľnosti a neplatnosti) je tu potom zjavne pre spotrebiteľa za účelom jeho zvýšenej ochrany zaručovanej i na nadnárodnej úrovni (ustanovením povinnosti na porušenie noriem spotrebiteľského práva reagovať aj bez výslovného návrhu spotrebiteľa) a tiež v smere eliminovania rizika výskytu neprijateľných podmienok (v tejto súv. por. najmä tzv. hmotnoprávnu povinnosť dodávateľa sa podľa § 53a ods. 1 O. z. zdržať používania podmienky určenej za neprijateľnú i vo vzťahoch s ostatnými spotrebiteľmi), na druhej strane však i na ochranu dodávateľa takýmto určením dotknutého (ako ustanovením možnosti brojiť aj proti samostatnému výroku o určení neprijateľnosti a neplatnosti podmienky, ktorý by tu nebyť úpravy z ust. § 153 ods. 4 O. s. p. byť nemusel, tak i ustanovením prípustnosti dovolania v takýchto prípadoch a umožnením tak osobe rozhodnutím dotknutej toto napadnúť i za pomoci mimoriadneho opravného prostriedku).

Ak potom i v tejto konkrétnej (tu odôvodňovanej) veci musia platiť závery z vyššie zmienenej skôr prejednávanej a tiež rozhodnutej inej veci, zopakovať je namieste (v tomto prípade už hmotnoprávne), že vo vzťahu k určeniu dojednania o zmluvnej pokute za neprijateľnú zmluvnú podmienku neplatí to,

čo u úrokov z omeškania, čiže nie je tu obdoba žiadnej obraznej „záchranej brzdy“ v podobe nástupu zákonných úrokov z omeškania (pre prípad výpadku tých dojednaných zmluvne, avšak pri uplatnení noriem spotrebiteľského práva neprijateľne). Logickým dôsledkom toho (i pre odlišnosti v charaktere ochrany normami spotrebiteľského práva - oproti úprave z noriem občianskeho práva vo všeobecnosti) musí byť, že dojednanie o zmluvnej pokute môže z pohľadu prijateľnosti (a platnosti) podmienky buď obstať alebo naopak padnúť len ako celok (i so všetkými rizikami z toho pre strany zmluvného vzťahu plynúcimi, opäť na rozdiel od bežnej úpravy zmluvných pokút v ust. § 544 - 545 O. z. a práva súdu ich výšku znížiť podľa § 545a O. z.).

Ak síce súhlasiť treba so súdom prvého stupňa i so žalobkyňou, že slovenský právny poriadok neustanovuje (na rozdiel od výšky úrokov z omeškania) pre výšku zmluvných pokút žiaden strop (obmedzenie) a principiálne by šlo akceptovať i obhajobu konkrétnej výšky zmluvnej pokuty v prejednávanej veci záujmom operátora mobilnej telekomunikačnej siete na dosiahnutí primeraného zisku (odvodeného od poskytnutia ním zľavy na cene telefónu výlučne s očakávaním riadneho plnenia si povinností zo strany zákazníka a od možnosti, že sa takéto očakávanie nenaplní) a na zaplatení paušalizovanej náhrady škody za rovnako očakávaný (avšak počínaním zákazníka zmarený) stav nárastu majetku operátora o platby za služby počas doby viazanosti; prijať už nejde konkrétnu podobu dojednaní o tzv. pevnej zmluvnej pokute (nezohľadňujúcej najmä faktor dĺžky zotrvania spotrebiteľa pri riadnom plnení povinností, vyplývajúcich mu zo zmluvy, ale ani ďalší faktor primeranosti náhrady majúcej byť takto získanej zo strany jeho - rozumej spotrebiteľovho - zmluvného partnera).

Práve toto (nezakotvenie - v zmluvnom dojednaní, o ktoré tu ide - takého spôsobu určenia výšky zmluvnej pokuty, ktorý by bol schopný vyhodnocovať aj pomer dĺžky času „stráveného“ riadnym plnením si zmluvných povinností spotrebiteľom a dĺžky času, v ktorom to takto naopak nebolo) i v spojitosti s nutnosťou dodávateľa (veriteľa) sa v spotrebiteľských vzťahoch takpovediac „trafiť“ (aby dojednanie ešte šlo považovať za prijateľné a preto tiež za platné) potom v prejednávanej veci aj podľa názoru tunajšieho odvolacieho súdu musí mať za následok 1. záver o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvnej podmienky a 2. nemožnosť vyhovieť žalobe v časti opretej o takúto podmienku (s nemožnosťou zmeny na tomto ničoho akýmkoľvek dôkazom vrátane tých naznačovaných odvolaním. V intenciách úvah súdu prvého stupňa v tejto konkrétnej veci potom možno práve uvedené doplniť aj o ďalší záver formulovateľný i tak, že dojednanie o tzv. pevnej zmluvnej pokute viac než dvojnásobne prevyšujúcej hodnotu výhody poskytnutej v súvislosti so vstupom do zmluvného vzťahu (ktorú výhodu vyjadruje práve výška zľavy z tzv. bežnej trhovej ceny mobilného telefónu) je neprijateľné i z tohto dôvodu a to bez možnosti vyhodnotenia takéhoto dojednaní inak než za dojednanie spôsobujúce hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Hrubosť nepomeru (podľa odvolateľky súdom prvého stupňa nezdôvodnená celkom dostatočne) pritom tkvie v tom, že mobilný operátor ako zmluvný partner spotrebiteľa pri diskutovanom spôsobe skonštruovania zmluvného vzťahu nenesie riziko škody predstavovanej nenávratnosťou poskytnutej zľavy na cene telefónu nikdy (keďže cena telefónu sa mu vráti buď v rámci platieb za cenu poskytovaných služieb počas doby viazanosti alebo ako náhrada škody spôsobenej porušením záväzku spotrebiteľa zotrvať v zmluvnom vzťahu za podmienky riadneho plnenia si povinností po vopred určený čas) a na strane spotrebiteľa je naopak riziko preplatenia tzv. bežnej trhovej ceny telefónu vždy (pričom výhodu získaného odkladu zaplatenia kúpnej ceny telefónu jej rozložením a obrazným „roztopením“ v platbách za služby rozhodne nemožno považovať za zodpovedajúcu výhode takto získanej zmluvným partnerom spotrebiteľa).

Odvolací súd riadiaci sa týmito úvahami a osvojujúci si aj dôvody súdu prvého stupňa vo veci preto rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti vo veci samej podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil (fakticky i právne) a v prípade rozhodnutí o neprijateľnosti a neplatnosti zmluvných podmienok a o trovách konania tak urobil len fakticky (zachovaním spôsobu rozhodnutia) s právnou zmenou príslušných čiastkových výrokov rozsudku súdu prvého stupňa (podľa § 220 O. s. p.).

Dôvodom, prečo sa tak stalo, boli v prvom prípade (u rozhodnutia o zmluvných podmienkach, prinášaného bez návrhu samotným súdom a týmto aj formulovaného) zákonné príkazy na určenie i neplatnosti podmienky, o ktorú tu ide (nie teda len jej neprijateľnosti) a tiež na uvedenie takto kvalifikovanej podmienky aj vo výroku rozhodnutia (ktorej požiadavke ale nešlo učiniť zadosť púhym

odkazom na to, kde sa v zmluve príslušná podmienka nachádza, ale aj odcitovaním jej znenia). Odvolací súd pritom za zmluvné podmienky stihnuté vadou neprijateľnosti (a neplatnosti) považoval len dojednania o paušálnej výške pokuty za všetky do úvahy prichádzajúce porušenia zmluvy zo strany spotrebiteľa (zmluvami a dodatkami k nim označovaného za Záujemcu, resp. Účastníka) a o nástupe splatnosti takto určenej pokuty na výzvu jeho zmluvného partnera (Poskytovateľa), kým u ďalších dvoch viet príslušných článkov Dodatkov k zmluvám žiaden dôvod ich závadnosti nezistil (v tomto prípade preto, že tá v poradí druhá zakladá len právo na náhradu škody vo výške presahujúcej zmluvnú pokutu, teda v prípade výpadku zmluvnej pokuty len na náhradu reálne vzniknutej škody, čo neprijateľným samozrejme byť nemôže a tá ďalšia - tu v poradí štvrtá - hovorí len o prípadoch, v ktorých by k aplikácii ustanovenia o zmluvnej pokute dôjsť nemalo a je tak samozrejme závislou na platnosti dojednania o zmluvnej pokute, o aký prípad tu ale z dôvodov priblížených už vyššie ísť rovnako nemohlo).

U rozhodnutia o trovách konania bolo potom treba zosúladiť príslušný čiastkový výrok rozsudku s platnou úpravou procesného práva (ktorá na jednej strane predpokladá rozdelenie priznávanej náhrady len na trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, čiže bez potreby bližšieho venovania sa aj vo výroku tiež tomu, čo má predstavovať spomínané iné trovy - v tejto súv. por. ust. § 151 ods. 8 O. s. p.; na druhej strane potom vymedzenie platobného miesta priznanej náhrady trov v prípade právneho zastúpenia účastníka na profesionálnej báze vyžaduje prispôbiť konkrétnym okolnostiam zastupovania - u ktorého najmä neobstojí použitie formulácie „k rukám“, ak je splnomocnenkyňou - ako aj v prejednávanej veci - tzv. advokátska obchodná spoločnosť, u ktorej je všeobecne známou skutočnosťou bez potreby dokazovania, že žiadne ruky nemá, resp. prinajmenšom nie je zřejmé, či ruky by mali byť za takéto považované).

Pri takomto výsledku odvolacieho konania v ňom bol plne úspešným žalovaný (žalobkyňa s odvolaním nezaznamenala ani čiastočný vecný úspech) a bol to tak on, komu vzniklo právo na náhradu jeho trov (podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.). Žalovaný však nepodal návrh na priznanie mu náhrady (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a túto ani (pre prípad vzniku trov, zo spisu sa však nepodávajúcich) v zákonom ustanovenej lehote (troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku) nevyčíslil (ktorým spôsobom by ešte jedine šlo nahradiť nedostatok skoršej aktivity), preto mu odvolací súd náhradu nepriznal.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním. Ak povinnosti uložené rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s týmto rozsudkom nebudú splnené dobrovoľne v lehote na to určenej, možno sa ich splnenia domáhať exekučne.